Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/2197

31.10.2025

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2025/2197 VAN DE COMMISSIE

van 30 oktober 2025

betreffende de gelijkwaardigheid van het rechts- en toezichtkader dat van toepassing is op benchmarks in Nieuw-Zeeland overeenkomstig Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 ([1]), en met name artikel 30, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EU) 2016/1011 voert een gemeenschappelijk kader in om in de Unie de nauwkeurigheid en integriteit te waarborgen van indices die worden gebruikt als benchmarks in financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten.

(2) Die verordening is van toepassing sinds 1 januari 2018 en voor beheerders van buiten de Unie gold een overgangsperiode die het gebruik van benchmarks van derde landen in de Unie mogelijk maakte. Die overgangsperiode is verschillende keren verlengd, de laatste keer bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2222 ([2]) tot en met 31 december 2025.

(3) Na het verstrijken van de overgangsperiode mag een benchmark die onder Verordening (EU) 2016/1011 valt of een combinatie van dergelijke benchmarks die door een in een derde land gevestigde beheerder wordt aangeboden, in de Unie alleen worden gebruikt indien de benchmark en de beheerder zijn opgenomen in het register dat door de Europese Autoriteit voor effecten en markten ("ESMA") wordt bijgehouden na de vaststelling van een gelijkwaardigheidsbesluit door de Commissie, na erkenning van een benchmarkbeheerder van een derde land door de ESMA of na bekrachtiging van een benchmarkbeheerder van een derde land door beheerders die in de Unie over een vergunning beschikken of geregistreerd zijn.

(4) Een gelijkwaardigheidsbesluit als bedoeld in artikel 30, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1011 neemt de vorm aan van een uitvoeringsbesluit waarin de Commissie verklaart dat het rechts- en toezichtkader van een derde land met betrekking tot alle beheerders waaraan in dat derde land vergunning is verleend, gelijkwaardig is aan de in die verordening vastgestelde vereisten. Bij de beoordeling van die gelijkwaardigheid moet de Commissie rekening houden met de vraag of het rechtskader en de toezichtpraktijk van een derde land de naleving waarborgen van de Principles for Financial Benchmarks van de International Organization of Securities Commissions ("IOSCO") en, in voorkomend geval, de IOSCO Principles for Oil Price Reporting Agencies ("PRA"). Daarnaast moet de Commissie beoordelen of dergelijke bindende vereisten voortdurend onderworpen zijn aan effectief toezicht en effectieve handhaving in dat derde land.

(5) Benchmarks zoals de New Zealand Bank Bill Benchmark Rate ("BKBM") worden in Nieuw-Zeeland beheerd en in de Unie gebruikt door een aantal onder toezicht staande entiteiten. De gegevens die bij de Europese Commissie zijn ingediend door de Financial Markets Authority ("FMA"), de toezichthouder op de financiële markten van Nieuw-Zeeland en bevoegde autoriteit, en de ESMA bevestigen dat het gebruik van BKBM in de Unie meer dan 50 miljard EUR bedraagt, waardoor het als een significante benchmark in de Unie kan worden aangemerkt. Om ervoor te zorgen dat benchmarks die worden aangeboden door een beheerder die een vergunning heeft gekregen of geregistreerd is in Nieuw-Zeeland, zoals de BKBM, na het verstrijken van de overgangsperiode op 31 december 2025 in de Unie kunnen worden gebruikt, heeft de Commissie de benchmarkregeling in Nieuw-Zeeland beoordeeld.

([1]) PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj.

([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2222 van de Commissie van 14 juli 2023 tot verlenging van de in artikel 51, lid 5, van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad vastgestelde overgangsperiode voor benchmarks van derde landen (PB L, 2023/2222, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2222/oj).

(6) Het wetgevingskader voor de vaststelling van, het toezicht op en het beheer van benchmarks in Nieuw-Zeeland omvat een opt-in vergunningenstelsel en verleent bevoegdheden aan de FMA om toezicht te houden op beheerders van financiële benchmarks ("benchmarkbeheerders"). Benchmarkbeheerders kunnen een vergunning voor marktdiensten aanvragen bij de FMA in overeenstemming met Section 390 van de Financial Markets Conduct Act 2013 ("FMC Act"), waardoor zij onderworpen zijn aan de regels voor beheerders en contribuanten zoals vastgesteld in die wet.

(7) Overeenkomstig artikel 30, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1011 moeten de vereisten in het rechtsstelsel van het derde land gelijkwaardig zijn aan de vereisten van Verordening (EU) 2016/1011. Vergunninghoudende benchmarkbeheerders zijn onderworpen aan de voorwaarden van de vergunning en aan een reeks juridische vereisten. Juridisch bindende vereisten voor benchmarkbeheerders zijn vastgelegd in de FMC Act, de Financial Service Providers (Registration and Dispute Resolution) Act 2008 en de Financial Service Providers (Registration) Regulations 2020.

(8) De FMA houdt op haar website ([3]) een lijst bij van aanbieders van vergunninghoudende benchmarkbeheerders, met vermelding van de financiële benchmarks die elke beheerder mag aanbieden.

(9) De FMA kan een benchmarkbeheerder een vergunning voor marktdiensten verlenen met betrekking tot een of meer financiële benchmarks en de specifieke benchmark of benchmarks worden in hun vergunning gespecificeerd.

(10) Na ontvangst van een aanvraag voor een vergunning verleent de FMA een vergunning wanneer zij van mening is dat wordt voldaan aan de in Section 396 van de FMC Act genoemde aspecten, met inbegrip van het feit dat de aanvrager voldoet aan de toelatingscriteria van Part 2 van Schedule 28 bij de FMC Regulations.

(11) Part 3 van Schedule 28 bij de FMC Regulations bevat specifieke vergunningsvoorwaarden voor benchmarkbeheerders en contribuanten met een vergunning, met inbegrip van governance- en beheersvoorwaarden, uitbestedingsvereisten, vereisten met betrekking tot het beheer van belangenconflicten, onafhankelijke oversightfuncties, benchmarkontwerp en -methodologie, en vereisten inzake inputgegevens.

(12) Naast de vergunningsvoorwaarden die zijn vastgelegd in de FMC Regulations, moeten vergunninghoudende benchmarkbeheerders ook voldoen aan alle verdere voorwaarden die door de FMA aan hun vergunning worden opgelegd op grond van Section 403 van de FMC Act. De FMA kan te allen tijde na de afgifte van de vergunning voorwaarden opleggen, wijzigen, intrekken, toevoegen of de voorwaarden die zij oplegt aan een vergunning, vervangen, overeenkomstig Section 403 van de FMC Act.

(13) Section 402 van de FMC Act beschrijft de algemene verplichtingen voor vergunninghouders voor marktdiensten, met inbegrip van vergunninghoudende benchmarkbeheerders, die onder meer inhouden dat die vergunninghouders alleen de marktdienst mogen aanbieden waarop hun vergunning betrekking heeft, zoals een bepaalde benchmark of een bepaalde benchmarkklasse.

(14) De FMA kan een vergunning op grond van de Sections 408 en 414 van de FMC Act opschorten of annuleren wanneer een vergunninghouder een materiële inbreuk heeft gemaakt op een verplichting voor houders van een vergunning voor marktdiensten, wanneer zich een materiële verandering in de omstandigheden heeft voorgedaan, zoals het niet langer voldoen aan de criteria van Part 2 van Schedule 28 bij de FMC Regulations, wanneer de door een vergunninghouder in zijn vergunningsaanvraag of aanvraag tot wijziging van zijn vergunning verstrekte informatie op materiële wijze onjuist of misleidend is, of wanneer de vergunninghouder niet langer voldoet aan de vereisten van Section 396 van de FMC Act.

(15) Overeenkomstig artikel 30, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1011 moeten de vereisten in het rechtsstelsel van het derde land voortdurend onderworpen zijn aan effectief toezicht en effectieve handhaving. Benchmarkbeheerders met een vergunning van de FMA staan onder doorlopend toezicht van en oversight door de FMA. Artikel 9 van de Financial Markets Authority Act 2011 ("FMA Act") bepaalt dat de FMA verantwoordelijk is voor het toezicht op en de handhaving van de naleving van de FMC Act en de FMC Regulations. De FMA oefent doorlopend toezicht uit en kan specifiek beoordelen of vergunninghoudende benchmarkbeheerders voldoen aan hun verplichtingen als vergunninghouder.

([3]) https://www.fma.govt.nz/business/licensed.

(16) Op grond van de Clauses 26 en 27 van Schedule 28 van de FMC Regulations moet een vergunninghoudende benchmarkbeheerder records aanmaken en bijhouden die de vergunninghouder in staat stellen aan te tonen dat hij de bij zijn vergunning horende verplichtingen nakomt en, na ontvangst van een schriftelijke kennisgeving van de FMA, records aan de FMA te verstrekken. De Sections 25 tot en met 28 van de FMA Act verlenen de FMA ook bevoegdheden om informatie te verzamelen, zodat zij kan beoordelen of de vergunninghouders de FMC Act naleven. Deze bepalingen bieden de FMA de mogelijkheid om benchmarkbeheerders instructies geven en verzoeken alle in de instructie vermelde informatie te verstrekken, over te leggen of te reproduceren, of voor de FMA te verschijnen om te getuigen.

(17) Section 29 van de FMA Act verleent de FMA ook de bevoegdheid om plaatsen, vervoermiddelen of andere zaken te betreden en te doorzoeken om na te gaan of een benchmarkbeheerder of contribuant zich schuldig heeft gemaakt of maakt aan gedragingen die een inbreuk vormen of kunnen vormen op een bepaling van de wetgeving inzake financiële markten, waaronder de FMC Act.

(18) Section 30 van de FMA Act verleent de FMA de bevoegdheid om informatie te delen waarbij de FMA alle informatie of kopieën van een document in haar bezit en verband houdend met de functies, bevoegdheden of taken van de FMA, mag delen met een rechtshandhavings- of regelgevingsinstantie of met een buitenlandse regelgever. Die informatie of kopie van een document kan worden gedeeld wanneer de FMA van oordeel is dat zij de buitenlandse regelgevende instantie kan helpen bij de uitvoering of uitoefening van de functies, bevoegdheden of taken van de buitenlandse toezichthouder krachtens buitenlands recht, en indien de FMA ervan overtuigd is dat passende bescherming is of zal worden geboden om de vertrouwelijkheid van die informatie te waarborgen.

(19) Op grond van Section 412 van de FMC Act moeten vergunninghouders voor marktdiensten, waaronder benchmarkbeheerders met een vergunning, beschikken over doeltreffende methoden om erop toe te zien dat zij hun verplichtingen naleven en om materiële veranderingen in omstandigheden vast te stellen. Een vergunninghouder die van mening is dat hij een materiële verplichting van een vergunninghouder voor marktdiensten heeft geschonden of waarschijnlijk zal schenden, of van mening is dat zich met betrekking tot zijn vergunning een wezenlijke verandering in de omstandigheden heeft voorgedaan of waarschijnlijk zal voordoen, dient zo spoedig mogelijk een verslag in bij de FMA over dergelijke inbreuken of materiële wijzigingen.

(20) In Section 406 van de FMC Act worden de gevolgen uiteengezet van het feit dat een vergunninghoudende benchmarkbeheerder een voorwaarde voor zijn vergunning overtreedt. Wanneer een dergelijke inbreuk heeft plaatsgevonden, kan de FMA een bevoegdheid uitoefenen op grond van Part 6, Subpart 3, van de FMC Act, waarin de algemene bevoegdheden van de FMA op het gebied van toezicht op en handhaving van vergunningen zijn vastgelegd. Volgens Section 414 van de FMC Act omvatten deze bevoegdheden: de vergunninghouder berispen; de vergunninghouder verplichten bij de FMA een actieplan in te dienen met voorstellen om inbreuken op de verplichting als vergunninghouder te verhelpen of te voorkomen, of om verdere overtredingen van de vergunningsvoorwaarde te voorkomen; de vergunninghouder opdragen inbreuken op de verplichting als vergunninghouder te verhelpen of te voorkomen, of om verdere overtredingen van de vergunningsvoorwaarde te voorkomen; en de vergunning opschorten of intrekken.

(21) Volgens Section 419 van de FMC Act kan de FMA, wanneer een vergunninghouder geen actieplan indient of het actieplan door de FMA wordt afgewezen, of de FMA verneemt dat een actieplan niet is nageleefd, de vergunning van de vergunninghouder opschorten of intrekken, of haar andere bevoegdheden in het kader van Section 414 van de FMC Act uitoefenen.

(22) Een persoon die zonder redelijk excuus geen gevolg geeft aan een bevel van de FMA, pleegt een strafbaar feit op grond van Section 421 van de FMC Act en kan bij een veroordeling een geldboete van maximaal 300 000 NZD opgelegd krijgen. De FMA kan de vergunninghouder ook berispen of zijn vergunning opschorten of intrekken.

(23) Indien een persoon geen gevolg geeft aan een instructie, kan de FMA de rechter verzoeken om een bevel op grond van Section 480 van de FMC Act dat een vergunninghouder zich moet onthouden van gedragingen die een inbreuk vormen of zouden vormen, of die betrokkenheid bij een inbreuk op een verplichting van een vergunninghouder zouden inhouden. De FMA kan de rechter ook verzoeken om een bevel waarbij een persoon wordt gelast te voldoen aan een verplichting van de vergunninghouder.

(24) De FMA kan krachtens Section 468 van de FMC Act "direction orders" uitvaardigen wanneer de FMA ervan overtuigd is dat een persoon door zijn gedragingen inbreuk heeft gemaakt of waarschijnlijk zal maken op een "Part 6 service provision". Section 449 van de FMC Act omschrijft de bepalingen die "Part 6 service provisions" zijn. Regulation 198 van de FMC Regulations omschrijft de bepalingen in die Regulations die "Part 6 service provisions" zijn, en Regulation 198(2) bevat "Part 6 service provisions" die specifiek van toepassing zijn op vergunninghoudende benchmarkbeheerders. Section 469 van de FMC Act bepaalt dat deze "direction orders" de persoon kunnen verplichten te voldoen aan de "Part 6 service provisions", redelijke maatregelen kunnen bevatten die de persoon moet nemen om aan de betrokken bepaling te voldoen, of de persoon ertoe kunnen verplichten bij de FMA verslag uit te brengen over de wijze waarop en wanneer het "direction order" is of zal worden uitgevoerd.

(25) Part 2 van de FMC Act bevat ook algemene verplichtingen inzake "fair dealing" die van toepassing zijn op vergunninghoudende benchmarkbeheerders. Deze verplichtingen omvatten een verbod op misleidend en bedrieglijk gedrag, onjuiste of misleidende verklaringen en niet-onderbouwde verklaringen. Deze bepalingen stellen de FMA in staat op te treden tegen transactiegebaseerde marktmanipulatie van benchmarks (transacties die tot gevolg hebben of kunnen hebben dat de markt wordt misleid) door marktdeelnemers. "Direction orders" in het kader van Section 468 van de FMC Act zijn ook beschikbaar met betrekking tot sommige bepalingen van Part 2 van de FMC Act.

(26) Een inbreuk op verschillende in Section 449(3) van de FMC Act gespecificeerde "Part 6 service provisions" kan aanleiding geven tot wettelijke aansprakelijkheid, met inbegrip van een geldboete die niet hoger is dan het hoogste bedrag van de tegenprestatie voor de betrokken transactie, driemaal het bedrag van de winst of het vermeden verlies, en 1 miljoen NZD voor een particulier of 5 miljoen NZD in enig ander geval. Er kan ook sprake zijn van wettelijke aansprakelijkheid, met inbegrip van de geldboete, wanneer ten onrechte wordt geoordeeld dat een persoon houder is van een vergunning voor marktdiensten (met inbegrip van een vergunning als benchmarkbeheerder).

(27) Een inbreuk op verschillende "Part 6 service provisions" gespecificeerd in Section 449(4) van de FMC Act kan aanleiding geven tot wettelijke aansprakelijkheid, met inbegrip van een geldboete van maximaal 200 000 NZD voor een natuurlijke persoon of 600 000 NZD in alle andere gevallen. Dit omvat inbreuken op de volgende "Part 6 service provisions" (relevant voor vergunninghoudende benchmarkbeheerders): de Sections 448C, 448D en 448G van de FMC Act (instructies aan een contribuant aan of beheerder van een financiële benchmark); en aan een vergunninghoudende benchmarkbeheerder opgelegde voorwaarden die zijn gespecificeerd in Regulation 198(2) van de FMC Regulations.

(28) Part 8, Subpart 3, van de FMC Act bevat de daarmee verband houdende bevoegdheden van de rechter om op verzoek van de FMA geldelijke sancties op te leggen aan een persoon en om compenserende maatregelen te nemen wegens schending van de bepalingen inzake wettelijke aansprakelijkheid (waaronder bepalingen die "Part 6 service provisions" zijn) van de FMC Act. De FMA kan de rechter ook verzoeken om "banning orders" op grond van Section 517 van de FMC Act. Deze "banning orders" kunnen een persoon verbieden directeur of promotor van een entiteit te zijn, of op enigerlei wijze betrokken te zijn bij het beheer ervan, ook als benchmarkbeheerder.

(29) Op grond van Section 46 van de FMA Act kan de FMA afdwingbare toezeggingen aanvaarden van vergunninghoudende benchmarkbeheerders die niet aan hun regelgevingsvereisten hebben voldaan. Volgens Section 47 van de FMA Act kan de FMA, wanneer zij van mening is dat een persoon die een toezegging uit hoofde van Section 46 heeft gedaan, een beding van die toezegging heeft geschonden, de rechter verzoeken om een order, met inbegrip van de gedwongen tenuitvoerlegging van de toezegging.

(30) Section 448D van de FMC Act biedt de FMA de mogelijkheid een vergunninghoudende benchmarkbeheerder op te dragen een benchmark op een bepaalde manier te blijven genereren of exploiteren wanneer zij het noodzakelijk of wenselijk acht om een van de in Section 448B van de FMC Act genoemde doeleinden te bevorderen. Section 448C van de FMC Act biedt de FMA de mogelijkheid een contribuant op te dragen informatie of gegevens te verstrekken aan een vergunninghouder of een andere entiteit, indien het verstrekken van die informatie of gegevens noodzakelijk of wenselijk is voor het genereren of exploiteren van de in een vergunning gespecificeerde financiële benchmark.

(31) De Commissie concludeert dan ook dat de bindende vereisten met betrekking tot de beheerders die er in het kader van de Financial Markets Conduct Act voor gekozen hebben in te stappen in het vergunningensysteem, doorlopend aan effectief toezicht en effectieve handhaving onderworpen zijn. Op basis van de regels en toezichtprocedures waarin de FMC Act en de FMA Act voorzien, heeft de Commissie de regels die van toepassing zijn op vergunninghoudende benchmarkbeheerders in Nieuw-Zeeland beoordeeld en geconcludeerd dat de regeling gelijkwaardig is aan de regeling in de Unie.

(32) Benchmarkbeheerders in de Unie hoeven geen vergunning te verkrijgen opdat hun benchmarks in Nieuw-Zeeland kunnen worden gebruikt, maar kunnen vrijwillig een vergunning in Nieuw-Zeeland aanvragen.

(33) Dit besluit zal worden aangevuld met samenwerkingsregelingen om de effectieve uitwisseling van informatie en coördinatie van toezichtactiviteiten tussen de ESMA en de FMA te waarborgen.

(34) Dit besluit is gebaseerd op de beoordeling van de op het moment van vaststelling van dit besluit geldende juridisch bindende vereisten met betrekking tot benchmarks in Nieuw-Zeeland. De Commissie zal de marktontwikkelingen, de ontwikkeling van het rechts- en toezichtkader voor benchmarks en de effectiviteit van de samenwerking tussen toezichthouders met betrekking tot de monitoring en handhaving van deze vereisten regelmatig blijven monitoren om ervoor te zorgen dat doorlopend wordt voldaan aan de vereisten op basis waarvan dit besluit is vastgesteld.

(35) Dit besluit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Commissie om te allen tijde een specifieke evaluatie uit te voeren indien relevante ontwikkelingen het noodzakelijk maken dat de Commissie dit besluit opnieuw beoordeelt.

(36) De in dit besluit vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Europees Comité voor het effectenbedrijf,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van artikel 30, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1011 wordt het rechts- en toezichtkader van Nieuw-Zeeland dat van toepassing is op financiële benchmarks waarvan de beheerder overeenkomstig de Financial Markets Conduct Act 2013 in Nieuw-Zeeland een vergunning heeft gekregen van de Financial Markets Authority, als gelijkwaardig beschouwd aan de vereisten van Verordening (EU) 2016/1011 en geacht doorlopend aan effectief toezicht en effectieve handhaving te zijn onderworpen.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 30 oktober 2025.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN